

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26.04.2006, sp. zn. 25 Cdo 3090/2005, ECLI:CZ:NS:2006:25.CDO.3090.2005.1

Číslo: 59/2008

Právní věta: Dovolání proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo potvrzeno nebo změněno usnesení soudu prvního stupně, kterým bylo rozhodnuto o žalobě na obnovu řízení ohledně peněžitého plnění, jež nepřevyšuje 20 000 Kč a v obchodních věcech 50 000 Kč, není přípustné.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 26.04.2006

Spisová značka: 25 Cdo 3090/2005

Číslo rozhodnutí: 59

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Dovolání

Předpisy: § 228 předpisu č. 99/1963Sb.
§ 237 odst. 2 předpisu č. 99/1963Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

O k r e s n í s o u d v Nymburce usnesením ze dne 4. 1. 2005 zamítl žalobu na obnovu řízení ve věci vedené u Okresního soudu v Nymburce pod sp. zn. 5 C 757/97, a to ve výroku, jímž bylo rozhodnuto o nároku žalobce na zaplacení částky 11 000 Kč s 12% úrokem z prodlení od 1. 5. 1999 do zaplacení, a rozhodl o náhradě nákladů řízení.

K odvolání žalobce K r a j s k ý s o u d usnesením ze dne 16. 6. 2005 usnesení soudu prvního stupně potvrdil a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení.

Proti usnesení odvolacího soudu podal žalobce dovolání, jehož přípustnost dovozuje z ustanovení § 238 odst. 1 písm. a) o. s. ř., a podává je z důvodu podle § 241a odst. 2 písm. b) a § 241a odst. 3 o. s. ř. Namítá nesprávné právní posouzení otázky, co je tzv. novota ve smyslu § 228 odst. 1 písm. a) a b) o. s. ř. Uvádí, že nelze upírat důkazní „novost“ posudku, který neexistoval v průběhu původního řízení a který byl pořízen poté, co bylo původní řízení skončeno. Dovozuje, že pokud soudy v původním řízení nevyhověly důkazním návrhům a účastník si následně takový důkaz obstaral, je to důvodem pro obnovu řízení. Navrhl, aby dovolací soud zrušil usnesení soudů obou stupňů a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

K podanému dovolání se vyjádřil žalovaný a navrhl, aby bylo dovolání jako nepřípustné vzhledem k § 237 odst. 2 o. s. ř. odmítnuto, případně jako nedůvodné zamítnuto.

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) po zjištění, že dovolání bylo podáno včas, dospěl k závěru, že dovolání směřuje proti rozhodnutí, proti němuž tento mimořádný opravný prostředek není přípustný. Dovolání proto odmítl.

Z o d ů v o d n ě n í :

Podle ustanovení § 238 odst. 1 písm. a) o. s. ř. je dovolání přípustné proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo potvrzeno nebo změněno usnesení soudu prvního stupně, kterým bylo rozhodnuto o žalobě na obnovu řízení.

Podle § 238 odst. 2 o. s. ř. ustanovení § 237 platí obdobně.

Podle ustanovení § 237 odst. 1 o. s. ř. je dovolání přípustné proti rozsudku odvolacího soudu a proti usnesení odvolacího soudu, jimiž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé (písm. a/), jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil (písm. b/), jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, jestliže dovolání není přípustné podle písmena b) a dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam (písm. c/).

Podle ustanovení § 237 odst. 2 písm. a) o. s. ř. není dovolání podle odstavce 1 přípustné ve věcech, v nichž dovoláním dotčeným výrokiem bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 20 000 Kč a v obchodních věcech 50 000 Kč; k příslušenství pohledávky se přitom nepřihlíží.

Vzhledem k tomu, že ve věcech uvedených v § 238 odst. 1 o. s. ř. je dovolání přípustné za podmínek, stanovených v § 237 o. s. ř., a to včetně omezení uvedeného v § 237 odst. 2 o. s. ř., a vzhledem k tomu, že žalobce napadá dovoláním usnesení odvolacího soudu ve výroku, kterým bylo rozhodnuto o žalobě na obnovu řízení ohledně nároku žalobce proti žalovanému ve výši 12 000 s příslušenstvím (správně částka 11 000 Kč s příslušenstvím), je zřejmé, že dovolání směřuje proti rozhodnutí, proti němuž není přípustné, neboť přípustnost dovolání je vyloučena ustanovením § 237 odst. 2 písm. a) o. s. ř.

Nejvyšší soud proto dovolání žalobce odmítl podle § 243b odst. 5, věty první, a § 218 písm. c) o. s. ř., aniž se mohl zabývat věcí z hlediska námitek uplatněných dovolání. Jen pro úplnost je třeba dodat, že přípustnost dovolání není založena tím, že odvolací soud v písemném vyhotovení svého rozhodnutí nesprávně uvedl, že proti němu je možno podat dovolání.